

ÚŘEDNÍ LIST

Československé republiky

Částka 5.

V Praze dne 15. ledna 1957.

Cena 60 haléřů.

OBSAH:

(13.—17.) 13. Směrnice ministerstva financí, kterými se zrušují směrnice o financování některých nákladů hospodářských organizací státního socialistického sektoru.

14. Vyhláška ministerstva školství a kultury, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 97/1956 Ú. I., o úpravě autorských odměn za literární díla.

15. Vyhláška státního úřadu sociálního zabezpečení o povinnostech zaměstnavatelů vést záznamy a podávat hlášení pro účely sociálního zabezpečení.

16. Vyhláška úřadu pro vynálezy a normalisaci, kterou se vyhláší technické státní normy pro připojovací rozměry kuželíkových ložisek, pro potrubní armatury průmyslové pro měřicí rozsahy na měření

teplot v průmyslu, pro palivové dříví, pro podlahové vlysy s perem a drážkou, pro skládačky na kakaové prášek a pro ocelová okna.

17. Vyhláška úřadu pro vynálezy a normalisaci, kterou se vyhláší změny a doplňky některých technických státních norem.

Úřední sdělení: Směrnice o účasti pracovníků vysokých a odborných škol na průzkumných a projektových pracích. — Povolávání vojáků v záloze — účastníků mimořádných způsobů studia — na vojenské cvičení. — Prodloužení autorizačního oprávnění Zkušebny výrobků národního podniku Kovotechna Piešťany. — Právní subjektivita odborových orgánů a zařízení. — Územní změny v kraji Karlovy Vary.

13.

SMĚRNICE

ministerstva financí

ze dne 23. prosince 1956,

kterými se zrušují směrnice o financování některých nákladů hospodářských organizací státního socialistického sektoru.

Ministerstvo financí stanoví v dohodě se státním úřadem plánovacím podle § 10 odst. 2 rozpočtového zákona:

§ 1.

Směrnice ministerstva financí č. 164/1955 Ú. I., o financování některých nákladů hospodářských organizací státního socialistického sektoru, se zrušují.*)

§ 2.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1957.

První náměstek ministra:

Ing. Sucharda v. r.

*) S účinností od 1. ledna 1957 upravuje materii obsaženou ve zrušovaných směrnících výnos ministerstva financí č. 113/108.000/1956 otištěný ve Věstníku ministerstva financí.

14.

VYHLÁŠKA

ministerstva školství a kultury

ze dne 31. října 1956,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 97/1956 Ú. I., o úpravě autorských odměn za literární díla.

Ministerstvo školství a kultury stanoví podle § 23 zákona č. 115/1953 Sb., o právu autorském:

Čl. I.

Vyhláška č. 97/1956 Ú. I., o úpravě autorských odměn za literární díla, se mění a doplňuje takto:

1. § 9 zní:

„(1) Autorské odměny za vydání literárních děl, která autor vytvořil na svém pracovišti při plnění svých povinností vyplývajících z pracovního poměru (§§ 19 a 20 autorského zákona), jsou zahrnuty do odměny za práci (do mzdy), je-li tato odměna zároveň průměrnou odměnou za vytvoření díla.

(2) Není-li odměna za práci (mzda) zároveň i průměrnou odměnou za vytvoření díla, náleží autorovi odměna ve výši stanovené sazebníkem snižená o odměnu za práci (mzdu) připadající na pracovní dobu, po kterou autor na díle pracoval při plnění povinností z pracovního poměru na svém pracovišti.”

2. § 12 zní:

„Ministerstvo školství a kultury může v dohodě s ministerstvem financí stanovit v jednotlivých odů-

vodněných případech výši odměny odchylně od ustanovení §§ 3 a 4."

Čl. II.

Ustanovení čl. I č. 1 nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1956, ustanovení čl. I č. 2 dnem 1. ledna 1957.

První náměstek ministra:

Mucha v. r.

15.

VYHLÁŠKA

státního úřadu sociálního zabezpečení

ze dne 2. ledna 1957

O povinnostech zaměstnavatelů vést záznamy a podávat hlášení pro účely sociálního zabezpečení.

Státní úřad sociálního zabezpečení stanoví podle § 76 odst. 1 zákona č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení, (dále jen „zákon“) a podle § 7 vládního nařízení č. 57/1956 Sb., o nemocenském pojištění a důchodovém zabezpečení členů výrobních družstev:

Část první.

Povinnosti zaměstnavatelů.

Zaměstnavatel.

§ 1.

(1) Zaměstnavatelem ve smyslu této vyhlášky je, kdo zaměstnává aspoň jednu osobu, která má nárok na dávky důchodového zabezpečení zaměstnanců podle § 3 odst. 1 a 2 zákona (dále jen „zaměstnanec“).*)

(2) Kdo má povinnosti zaměstnavatele podle této vyhlášky, pokud jde o osoby, které mají nárok na dávky důchodového zabezpečení podle § 3 odst. 3 zákona,**) stanoví zvláštní předpisy.

§ 2.

Povinnosti uložené zaměstnavateli plní u všech zaměstnanců téhož zaměstnavatele, včetně zaměstnanců přidělených na pobočnou (místně oddělená) pracoviště, útvar, u něhož je vedena účetní evidence jejich mezd.

Vedení záznamů (evidence).

§ 3.

(1) Zaměstnavatel je povinen vést záznamy o okolnostech rozhodných pro nárok na dávky důchodového zabezpečení a pro jejich výši v evidenci zaměstnanců, a to zpravidla na mzdových listech.

*) Jde o zaměstnance, domácí dělníky, žáky učilišť státních pracovních záloh a pod.

**) Jde o studenty vysokých škol, spisovatele, hudební skladatele, výtvarné umělce a pod.

(2) Zaměstnavatel soukromého sektoru splní svou povinnost, jestliže má o svém zaměstnanci zaznamenaný údaje předepsané v § 4 odst. 1 této vyhlášky na mzdovém listě založeném pro účely daně ze mzdy (bod 57 vyhlášky ministerstva financí č. 369/1952 Ú. l., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy).

§ 4.

(1) Evidence, kterou zaměstnavatel vede o svých zaměstnancích,*) musí obsahovat pro účely sociálního zabezpečení tyto údaje:

- příjmení, jméno, osobní data a bydliště zaměstnance; při změně příjmení je nutno zaznamenat dřívější i nové příjmení;
- rodné číslo zaměstnance složené z rodných dat a koncového trojčíslí určeného státním úřadem sociálního zabezpečení (číslo zapsané na 14. straně nového občanského průkazu nebo na 1. straně starého občanského průkazu);
- počátek a konec pracovního poměru zaměstnance;
- přesné označení druhu zaměstnání a doby jeho trvání, při čemž u zaměstnanců, kteří vykonávají zaměstnání zařazené do I. nebo II. pracovní kategorie, se zaměstnání označí podle názvosloví, po případě podle evidenčních čísel uvedených v předpisech o tom vydaných;**)
- hrubý výdělek (příjem) zaměstnance za jednotlivá mzdová (výplatní) období a jeho složky;
- dobu, po kterou zaměstnanec pobíral peněžité dávky nemocenského pojištění poskytované místo mzdy;
- dobu výkonu vojenské služby zaměstnance;
- záznam, zda zaměstnanec pobírá důchod a jaký.

(2) Za hrubý výdělek (příjem) zaměstnance se považuje výdělek podle vyhlášky č. 2/1957 Ú. l., o průměrném ročním výdělku pro účely důchodového zabezpečení.

§ 5.

Povinnost hlášení.

(1) Zaměstnavatel je povinen předkládat státnímu úřadu sociálního zabezpečení výkazy o výdělku***) a na výzvu podávat zvláštní hlášení.

(2) Výkazy o výdělku se předkládají za období a ve lhůtách stanovených státním úřadem sociálního zabezpečení, a to prostřednictvím odboru sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru, v jehož obvodu má zaměstnavatel své sídlo. Místo pracoviště zaměstnanců není rozhodující. Obsah zvláštního hlášení je určen výzvou.

*) Jde v podstatě o evidenci, kterou je zaměstnavatel povinen vést podle jiných předpisů pro svou potřebu i pro účely nemocenského pojištění (na př. podle § 15 vyhlášky předsedy vlády č. 100/1953 Sb.).

**) Která zaměstnání jsou zařazena do II. pracovní kategorie, stanoví vyhláška státního úřadu sociálního zabezpečení č. 251/1956 Ú. l.

***) Tiskopisy výkazů o výdělku vydá státní úřad sociálního zabezpečení.

Výkaz o výděлку.**§ 6.**

(1) Výkaz o výděлку založí zaměstnavatel ihned při vstupu zaměstnance do zaměstnání a vede ho po celou dobu, po kterou pracovní poměr trvá. Jakmile uplyne období, pro které je výkaz o výděлку určen, založí se výkaz nový a předchozí výkaz se předloží podle ustanovení § 5 odst. 2.

(2) Přechází-li zaměstnanec u téhož zaměstnavatele na jiné pracoviště, založí se pro něj nový výkaz o výděлку jen tehdy, jestliže se pro zaměstnance založí nový mzdový list (jiná obdobná evidenční pomůcka). V tom případě bude dosavadní výkaz o výděлку předložen, jako kdyby zaměstnanec natrvalo vystoupil ze zaměstnání (§ 8). Jestliže se na novém pracovišti použije dosavadního mzdového listu (evidenční pomůcky) zaměstnance, použije se i dosavadního výkazu o výděлку.

§ 7.

Do výkazu o výděлку se zapisuje za každý kalendářní rok, a to do tří měsíců po jeho uplynutí, doba trvání pracovního poměru, druh zaměstnání, hrubý výdělek (příjem) a doba, po kterou zaměstnanec pobíral peněžité dávky nemocenského pojištění poskytované místo mzdy. U zaměstnanců, kteří vykonávají zaměstnání zařazené do I. nebo II. pracovní kategorie, se do výkazu o výděлку zapisují jako druh zaměstnání údaje o době trvání a druhu zaměstnání podle názvosloví, po případě podle evidenčních čísel uvedených v předpisech o tom vydaných.

§ 8.

(1) Mimo lhůtu stanovenou státním úřadem sociálního zabezpečení pro periodická předkládání výkazů o výděлку je zaměstnavatel povinen předložit výkaz do jednoho týdne:

- a) po výstupu zaměstnance ze zaměstnání, jestliže nelze podle okolností předpokládat, že zaměstnanec v brzké době opět do tohoto zaměstnání vstoupí;
- b) po zrušení závodu (organizace, úřadu, zařízení); výkaz o výděлку se nepředkládá, jde-li o takovou reorganizaci, při níž se mění jen název podniku, avšak zaměstnanci jsou novým podnikem převzati, a při níž se pokračuje v záznamech na dosavadních mzdových listech (evidenčních pomůckách).

(2) Požádá-li zaměstnanec o důchod, předloží zaměstnavatel výkaz o výděлку ihned. Zůstane-li zaměstnanec v zaměstnání i poté, co požádal o důchod, založí pro něj zaměstnavatel nový výkaz o výděлку.

§ 9.**Odchytky.**

Pro některé skupiny zaměstnanců, u nichž toho vyžaduje zvláštní povaha jejich činnosti,* může státní úřad sociálního zabezpečení stanovit odchylný způsob vedení záznamů a hlášení okolností rozhodných pro nárok na dávky důchodového zabezpečení.

* Na př. domácí dělníci, sezónní a výpomocní zaměstnanci, studenti vysokých škol, spisovatelé a pod.

§ 10.**Hlášení vstupu některých důchodců do zaměstnání.**

(1) Zaměstnavatel je povinen ohlásit vstup do zaměstnání

- a) zaměstnance, který pobírá starobní důchod a je mladší 65 let, po případě mladší 60 let, jde-li o důchodce I. pracovní kategorie a ženy,
- b) ženy, která je příjemkyní důchodu manželeky,
- c) příjemce sociálního důchodu.

(2) Hlášení musí obsahovat příjmení, jméno a osobní data příjemce důchodu, jeho rodné číslo a den vstupu do zaměstnání.

(3) Zaměstnavatel je povinen hlášení odeslat do 15 dnů po vstupu příjemce důchodu do zaměstnání odboru sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru, v jehož obvodu má příjemce důchodu své bydliště, nebo přímo státnímu úřadu sociálního zabezpečení.

(4) Ohlašovací povinnost podle odstavce 1 se považuje za splněnou, jestliže zaměstnavatel, k němuž vstupuje do zaměstnání některá z osob uvedených v odstavci 1, řádně doplní tiskopis přihlášky do zaměstnání vystavený odborem sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru a ve lhůtě 3 dnů vrátí tomuto odboru potvrzený díl „B“ (potvrzenku) tohoto tiskopisu.

§ 11.**Ohlašování pracovních úrazů.**

Zaměstnavatel je povinen ohlásit státnímu úřadu sociálního zabezpečení prostřednictvím odboru sociálního zabezpečení rady okresního národního výboru pracovní úraz nebo nemoc z povolání (§ 16 odst. 2 a 3 zákona) zaměstnance, jestliže úraz způsobil smrt nebo jestliže lze předpokládat, že úraz (nemoc z povolání) způsobí aspoň částečnou invaliditu [§ 2 vyhlášky č. 250/1956 Ú. l., o zásadách pro posuzování invalidity, a částečné invalidity pro účely důchodového zabezpečení (pojištění)]. Hlášení je povinen podat do jednoho měsíce ode dne, kdy k úrazu došlo, po případě kdy nemoc z povolání byla zjištěna, a to na tiskopise vydaném státním úřadem sociálního zabezpečení.*

§ 12.**Kontrolní oprávnění.**

Zaměstnanci orgánů sociálního zabezpečení, kteří jsou podle § 77 zákona oprávněni vstupovat do závodů a na pracoviště, mají právo přezkoumávat správnost a úplnost záznamů v evidenci zaměstnanců, které slouží pro účely sociálního zabezpečení; dále přezkoumávají správnost a úplnost údajů zapsaných ve výkazech o výděлку, zejména pokud jde o dobu trvání a druh zaměstnání zařazeného do I. nebo II. pracovní kategorie, výši hrubého výděлку (příjmu), dobu, po kterou zaměstnanec pobíral dávky nemocenského pojištění poskytované místo mzdy, a správnost a úplnost identifikačních údajů o zaměstnanci.

* Tím není dotčena povinnost hlášení pracovních úrazů podle vyhlášek č. 14/1956 Ú. l. a č. 90/1956 Ú. l., které upravují evidenci a registraci pracovních úrazů pro účely bezpečnosti při práci.

§ 13.

Spolupráce s odborovými orgány.

Zaměstnavatelé i orgány sociálního zabezpečení spolupracují při plnění svých povinností podle této vyhlášky s orgány odborových svazů v závodech, zejména s komisemi národního pojištění.

§ 14.

Náhrada neprávem vyplacených dávek.

Jestliže zaměstnavatel zavinil nesprávným hlášením nebo neoznámením vstupu důchodce do zaměstnání, že byla dávka poskytnuta neprávem nebo ve vyšší výměře, než náležela, je podle § 76 odst. 2 zákona povinen nahradit neprávem vyplacené dávky.

Část druhá.**Povinnosti výrobních družstev.**

§ 15.

Ustanovení této vyhlášky platí obdobně pro výrobní družstva také pokud jde o důchodové zabezpečení jejich členů podle § 6 vládního nařízení č. 57/1956 Sb.

Část třetí.**Ustanovení přechodná a závěrečná.**

§ 16.

Pro rok 1957 se použije pro hlášení podle §§ 5 až 8 této vyhlášky dosavadních tiskopisů výkazů státního úřadu důchodového zabezpečení o výdělku, určených pro pětiletí 1953 až 1957, po případě výkazů státního úřadu důchodového zabezpečení o výdělku domáckého dělníka, sezónního dělníka a výpomocného zaměstnance, určených pro období 1956 a 1957. Půjde-li o zaměstnání zařazené do I. nebo II. pracovní kategorie, uvedou zaměstnavatelé ve výkazech o výdělku podrobné údaje o druhu zaměstnání a době jeho trvání nejen za léta 1953 až 1957, ale i za dobu před 1. lednem 1953, pokud v této době byl zaměstnanec u nich zaměstnán; přitom použijí pro označení druhu zaměstnání názvosloví, po případě evidenčních čísel uvedených v předpisech o tom vydaných.

§ 17.

Zaměstnavatel je povinen založit do 30. června 1957 záznamy o době výkonu a druhu zaměstnání zařazených do I. nebo II. pracovní kategorie [§ 4 odst. 1 písm. d)] pro zaměstnance, kteří ke dni 1. ledna 1957 tato zaměstnání u něho vykonávají, jakož i pro zaměstnance, kteří ke dni 1. ledna 1957 jsou u něho v pracovním poměru a tato zaměstnání vykonávali u něho v minulosti.

§ 18.

Zrušuje se vyhláška ministerstva sociální péče č. 2494/1948 Ú. l. I, o záznamech o příjmech zaměstnanců pro účely národního pojištění. Současně se zrušují ustanovení § 9 odst. 4, § 10 odst. 3 a § 17 vyhlášky č. 136/1952 Ú. l., o provádění nemocenského pojištění a o poskytování rodinných přídatků v závodech.

§ 19.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1957.

Předseda:
Erban v. r.

16.

VYHLÁŠKA**úřadu pro vynálezy a normalisaci**

ze dne 19. prosince 1956,

kteřou se vyhlašují technické státní normy pro připojovací rozměry kuželíkových ložisek, pro potrubní armatury průmyslové pro měřicí rozsahy na měření teplot v průmyslu, pro palivové dříví, pro podlahové vlysy s perem a drážkou, pro skládačky na kakaový prášek a pro ocelová okna.

Úřad pro vynálezy a normalisaci vyhlašuje podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

(1) Norma ČSN 02 4625 „Připojovací rozměry kuželíkových ložisek“ je od 1. března 1957 technickou státní normou.

Tato norma je směrná.

(2) Norma udává zejména základní rozměry valivých ložisek.

§ 2.

* (1) Technickými státními normami od 1. ledna 1957 jsou normy:

ČSN 13 3612 „Ventily uzavírací nárožní přírubové lité z oceli. Jmenovitý tlak Jt 16“

ČSN 13 3613 „Ventily uzavírací nárožní přírubové lité z oceli. Jmenovitý tlak Jt 25“

ČSN 13 3614 „Ventily uzavírací nárožní přírubové lité z oceli. Jmenovitý tlak Jt 40“

ČSN 13 3615 „Ventily uzavírací nárožní přírubové lité z oceli. Jmenovitý tlak Jt 64“

ČSN 13 3616 „Ventily uzavírací nárožní přírubové lité z oceli. Jmenovitý tlak Jt 100“.

Tyto normy jsou směrné.

(2) Normy stanoví stavební a připojovací rozměry nárožních uzavíracích ventilů přírubových litých z oceli pro jmenovité tlaky Jt 16, Jt 25, Jt 40, Jt 64 a Jt 100.

§ 3.

(1) Norma ČSN 25 8020 „Měřicí rozsahy pro měření teplot v průmyslu“ je od 1. ledna 1957 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro všechny druhy teploměrných měřicích přístrojů užívaných v průmyslu, u nichž způsob měření je založen na principu elektrickém, odporovém, tlakovém, dilatačním nebo tepelného záření.

§ 4.

(1) Norma ČSN 48 0092 „Palivové dříví“ je od 1. ledna 1957 technickou státní normou.

* Tyto normy tvoří sadu.

(2) Norma platí pro rovnané dříví určené k otopu. Nahrazuje normu ČSN 48 0092 ze srpna 1954 vyhlášenou vyhláškou č. 202/1954 Ú. l.

§ 5.

(1) Norma ČSN 49 2130 „Podlahové vlysy s perem a drážkou“ je od 1. ledna 1957 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro podlahové vlysy s perem a drážkou určené ke kladení vlysových a k sestavování parketových podlah. Nahrazuje ČSN 49 2130 z června 1954 vyhlášenou vyhláškou č. 154/1954 Ú. l.

§ 6.

(1) Norma ČSN 50 5305 „Skládačka na kakaový prášek“ je od 1. ledna 1957 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro skládačky určené k balení 100 g kakaového prášku nebo 100 g směsi kakaového prášku s cukrem.

§ 7.

* (1) Technickými státními normami od 1. ledna 1957 jsou normy:

ČSN 74 6210 „Okna ocelová. Přehled“

ČSN 74 6211 „Okna ocelová, jednoduchá, členěná 60×60 cm, bez křidel“

ČSN 74 6212 „Okna ocelová, jednoduchá, členěná 60×60 cm, s křídly“

ČSN 74 6220 „Okna ocelová, jednoduchá, členěná 60×90 cm, s křídly“

ČSN 74 6221 „Okna ocelová, jednoduchá, svisle členěná, s křídly“

ČSN 74 6228 „Okna ocelová, jednoduchá, sklepní, s křídly sklápěcími“

ČSN 74 6230 „Okna ocelová, zdvojená, členěná 90×60 cm s křídly“

ČSN 74 6238 „Okna ocelová, zdvojená, sklepní s křídly sklápěcími“

ČSN 74 6240 „Okna ocelová, dvojitá, členěná 60×60 cm, s křídly“

ČSN 74 6245 „Větrací křídla ocelová do betonových oken“

ČSN 74 6246 „Větrací křídla ocelová, dvojitá do sklo-betonových stěn“.

(2) Norma ČSN 74 6210 podává přehled a vyobrazení; ostatní normy udávají zejména základní rozměry, materiál a provedení jednotlivých druhů ocelových oken.

Předseda:

Dr. Čepička v. r.

17.

VYHLÁŠKA

úřadu pro vynálezy a normalisaci

ze dne 27. prosince 1956.

kterou se vyhláší změny a doplňky některých technických státních norem.

Úřad pro vynálezy a normalisaci vyhláší podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

V technické státní normě ČSN 56 8610 „Marmeláda“ vyhlášené vyhláškou č. 190/1955 Ú. l. se v článku 18 Balení, ve 3 odstavci vypouští slova „... nebo pergamenovou náhradou ...“.

§ 2.

V technické státní normě ČSN 65 6505 „Paliva pro benzinové motory automobilové“ vyhlášené vyhláškou č. 88/1954 Ú. l. se doplňuje článek k) takto:

„k) Obsah tetraethylolova % obj. nejvýše ... 0,08

Uvedená hodnota platí pro všechny tři v normě uvedené druhy benzínu.“

§ 3.

V technické státní normě ČSN 72 2610 „Cihly pálené plné“ vyhlášené vyhláškou č. 215/1955 Ú. l. se mění tyto články:

„čl. 53. Délka, šířka a tloušťka cihel se měří na spojnici středů dvou protilehlých hran na ploše 10 zkoušených cihel.

Výsledkem zkoušky je vždy aritmetický průměr každého rozměru vypočtený ze všech měření příslušného rozměru na cihlách téže zkušební sady (u deseti zkoušených cihel je to vždy průměr ze 40 měření). Takto zjištěný průměr každého rozměru je směrodatný pro posouzení dovolených úchylek od jmenovitých rozměrů cihly. Přitom nesmí žádný ze změřených (nikoliv průměrných) rozměrů překročit dovolené úchytky podle tab. I více než o 50 %.

Rozměry se měří a průměry vypočítávají s přesností 1 mm, při čemž zlomky větší než 0,5 mm se zaokrouhlují nahoru, zlomky menší dolů.

čl. 54. V osvědčení o zkouškách a v knize protokolů se uvedou jak průměry vypočtené podle čl. 53, tak i nejmenší a největší rozměry, naměřené na jednotlivých cihlách.

83. Nevykazují-li cihly žádné zjevné vady (odštěpky, trhlinky), považují se za vyhovující.

84. Zjistí-li se změny způsobené civřem, provede se ještě zkouška pevnosti v tahu za ohybu (viz čl. 56 až 61) a zkouška pevnosti v tlaku (viz čl. 62 až 65).

Neklesne-li pevnost v tahu za ohybu ani pevnost v tlaku pod hodnoty odpovídající značce cihel podle tab. II, považují se cihly za vyhovující.

Články 94 a 95 zmíněné normy se prohlašují směr ným i”

§ 4.

V technické státní normě ČSN 80 0310 „Braní vzorků a zkušební metody bavlněného vlákna“ vyhlášené vyhláškou č. 139/1956 Ú. l. se v článku 17 mění vzorec pro výpočet rozptylu (disperse-di) staplu:

$$d_t = \frac{(1E - 1_e) 100}{1_E} \%$$

V článku 21 na straně 12 čtvrtý a pátý řádek shora se opravují:

„kolem velké efektivní délky 1_E . . . nejméně 20 vláken,
kolem malé efektivní délky 1_e . . . nejméně 15 vláken.

Na straně 15 (Staplový diagram) hodnoty znaků jakosti správně zní:

mrtvá 7,0 %
čís. zralosti 2,66.”

§ 5.

V technické státní normě ČSN 80 7113 „Pánské a žinošské letní pláště“ vyhlášené vyhláškou č. 65/1956 Ú. l. se na straně 2 článek 10 mění a zní:

„10. Límeček. Spodní i vrchní límec je ze dvou dílů. Převěs se sešíje se stojáčkem, šev se přeloží a prošije, a to jak u vrchního, tak u spodního límce. Převěs i stojáček spodního límce se vyztuží vložkovým plátnem a prošije na jednojehlovém stroji. Stojáček se celý prošije po délce v řádkách vzdálených 5 mm. Vrchní límec je se spodním strojem předšit, všit do průkrčníků a zapraven přes klopní švy. Poutko je z vrchové tkaniny všité v průkrčníku pod vrchní límec a upevněné strojem.

V čl. 13 se ruší šestý odstavec: Převěs spodního límce

V tabulce II, na straně 5 se rozměr G šířka rukávu nahoře sníží u všech velikostí o 1,5 cm.”

§ 6.

V technické státní normě ČSN 80 7275 „Dámské dlouhé vycházkové kalhoty“ vyhlášené vyhláškou č. 29/1956 Ú. l. se na str. 5 v tabulce II mění rozměr A. Délka kalhot po straně ve IV. skupině (do 174 cm), a to:

„Velikost 48 110,0 cm (místo 106)
velikost 50 110,5 cm (místo 106,5)
velikost 52 111,0 cm (místo 107)
velikost 54 111,5 cm (místo 107,5)
velikost 56 112,0 cm (místo 108)
velikost 58 112,5 cm (místo 108,5)
velikost 60 113,0 cm (místo 109).”

§ 7.

V technické státní normě ČSN 80 7645 „Prošívané příkrývky vatové“ vyhlášené vyhláškou č. 43/1955 Ú. l. se článek 5 mění a zní:

„článek 5. pomocného materiálu:

náplně — vaty, a to pro velké 3 kg (místo 3,25 kg),
pro malé 0,35 kg (místo 0,50 kg),

pro polštářek 0,20 kg (místo 0,25 kg)

dále vrchních a spodních nití podle ČSN 80 2151;
čl. 6 se mění a zní:

Náplň do prošívaných příkrývek obsahuje bavlněný odpad tříděný podle ČSN 80 1188, a to:

odpad VI 30 % (místo přást z křídlovek : . 12,5 %),
odpad VM 15 % (místo víčkový odpad . . . 12,5 %),
odpad VMO 10 % (místo prádelnický odpad . 25,0 %),
odpad PO 45 % (místo trhaniny 50,0 %).
odpad DJ

Za předsedu:
Ing. Dostal v. r.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z ministerstva školství a kultury.

SMĚRNICE

o účasti pracovníků vysokých a odborných škol na průzkumných a projektových pracích.

Ministr školství a kultury a ministr-předseda Státního výboru pro výstavbu vydávají v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady tyto směrnice o účasti pracovníků vysokých a odborných škol na průzkumných a projektových pracích:

Čl. 1.

(1) Aby bylo využito zkušeností učitelů vysokých škol a vědecko-výzkumných, po případě uměleckých pracovníků vysokých škol (dále jen „pracovníci vysokých škol“) při řešení úkolů investiční výstavby, a aby byly navázány těsnější styky vysokých škol s praxí, je třeba i v investiční výstavbě umožnit pra-

covníkům vysokých škol účast na vypracování průzkumných a projektových prací.

(2) Styk s praxí vytvoří pracovníkům vysokých škol dobré podmínky pro jejich další odborný růst a předpoklady pro zlepšení připravenosti absolventů vysokých škol k řešení praktických úkolů.

(3) Účastí pracovníků vysokých škol na průzkumných a projektových pracích se poskytne pomoc investiční výstavbě a přispěje se k jejímu zkvalitnění.

Čl. 2.

(1) Pracovníkům vysokých škol mohou být zadávány průzkumné a projektové práce, které vyžadují speciálních odborných znalostí a odpovídají jejich vědecké, po případě umělecké kvalifikaci.

(2) Průzkumné a projektové práce mohou zadávat pracovníkům vysokých škol státní ústavy pro projek-

tování a organizace, které jsou podle platných předpisů oprávněny provádět průzkumné a projektové práce (dále jen „projektové organizace“).

Čl. 3.

(1) Pracovníci vysokých škol provádějí projektovou a průzkumnou činnost v rámci pracovního poměru jako vedlejší zaměstnání nebo na základě smlouvy o dílo, vždy však mimo rámec své vyučovací povinnosti na vysoké škole.

(2) Projektové organizace vytvoří pro pracovníky vysokých škol k splnění daného úkolu takové pracovní podmínky, které by jim umožnily nejkvalitnější výkon zadáných prací.

Čl. 4.

Souhlas s převzetím průzkumných a projektových prací uděluje pracovníkům vysokých škol rektor vysoké školy na návrh děkana fakulty. Při udělování souhlasu dbá toho, aby průzkumné a projektové práce nebyly na úkor pedagogické a vědecké, po případě umělecké činnosti fakulty a jednotlivých pracovníků vysokých škol.

Čl. 5.

(1) Pracovník vysoké školy, který se účastní průzkumných a projektových prací v pracovním poměru k projektové organizaci, obdrží od ní odměnu podle předpisů o platech a prémiech pracovníků projektových organizací, po případě může mu být přiznán osobní plat.

(2) Smlouvy o dílo uzavřené mezi pracovníky vysokých škol a projektovými organizacemi se řídí směrnicemi o zadávání a odměňování některých průzkumných a projektových prací projektantům jednotlivcům*) s tím, že odměna nesmí přesáhnout 50 % ceny stanovené pro zadanou práci v jednotném ceníku průzkumných a projektových prací. Odměny vyplácené projektantům jednotlivcům za provedené průzkumné a projektové práce podléhají dani ze mzdy. Pokud by projekt byl dílem z oboru architektury a šlo o umělecké dílo výtvarné, podléhá odměna dani z literární a umělecké činnosti.***) Daňovou srážku provedou ústavy a organizace, které odměny vyplácejí.

Čl. 6.

(1) Ustanovení čl. 1 až 5 lze obdobně použít i pro učitele odborných škol, jimž mohou být zadány úkoly přiměřené jejich odborné kvalifikaci.

(2) Souhlas k projekční činnosti učitelů odborných škol uděluje jejich osobní úřad po předchozím projednání s ředitelem školy.

Čl. 7.

(1) Tyto směrnice upravují účast pracovníků vysokých a odborných škol na průzkumných a projektových pracích, týkajících se vytváření jen vlastní projektové a rozpočtové dokumentace (úvodních až pro-

*) Směrnice ministerstva financí ze dne 26. května 1955 č. j. 163/60.389/1955 uveřejněné pod poř. č. 84/1955 Sb. instr.

**) Oběžník ministerstva financí poř. č. 356/1951 Sb. ob. pro KNV.

váděcích projektů) pro investiční výstavbu a generální opravy socialistického sektoru; nevztahují se na práce ostatní, spadající do plánovací přípravy, jako je příprava podkladů pro investiční úkoly nebo jiné práce v oboru technické pomoci, a na posudky hotových projektů, pokud uvedené práce nejsou vyžádány projektovými organizacemi. Účast pracovníků vysokých a odborných škol na těchto pracích se řídí směrnicemi o odměňování zaměstnanců za vypracování odborných (znaleckých) posudků, dobrozdání, studijních a jiných odborných vyjádření.*)

(2) Tyto směrnice se vztahují též na pracovníky vysokých škol ministerstva národní obrany.

Čl. 8.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 15. ledna 1957.

Ministr:

Dr. Kahuda v. r.

*

Povolávání vojáků v záloze — účastníků mimořádných způsobů studia — na vojenské cvičení.

Ministerstvo školství a kultury sděluje, že podle rozhodnutí ministerstva národní obrany ze dne 9. listopadu 1956 č. j. 5923-OMS-1956 budou účastníci mimořádných způsobů studia povolávání na vojenské cvičení v měsících červenci a srpnu.

Toto opatření lze uskutečnit jen v tom případě, jestliže zaměstnavatelé oznámí jména osob — účastníků mimořádných způsobů studia místním vojenským správám ihned, jakmile od nich obdrží seznamy vojáků v záloze, kteří budou povoláni na cvičení.

Při prověření vojáci v záloze prokáží své studium místní vojenské správě předložením úředního potvrzení příslušné školy.

Náměstek ministra:

Dr. Václavík v. r.

Z ministerstva automobilového průmyslu a zemědělských strojů.

Prodloužení autorizačního oprávnění Zkušebny výrobků národního podniku Kovotechna Piešťany.

Ministerstvo automobilového průmyslu a zemědělských strojů prodloužilo národnímu podniku Kovotechna Piešťany pro jeho Zkušebnu výrobků oprávnění vydávat vysvědčení o výsledcích vyšetřování a zkoušení

a) všech druhů materiálů a polotovarů používaných ve strojírenském průmyslu,

b) výrobků podniků ministerstva automobilového průmyslu a zemědělských strojů.

Vysvědčení se považují za veřejné listiny.

Za pověřenou zkušebnu je oprávněn podepisovat tato vysvědčení její vedoucí Ing. Dušan G o l d m a n n.

*) Směrnice ministerstva financí ze dne 6. září 1954 č. j. 163/114.529/1954 uveřejněné pod poř. č. 240/1954 Sb. instr.

Zkušebna používá názvu „Kovotechna Piešťany, národní podnik, autorizovanákušobňa v Piešťanoch.“

Vydané oprávnění platí do odvolání.*)

První náměstek ministra:

Zeman v. r.

Z Ústřední rady odborů.

Právní subjektivita odborových orgánů a zařízení.

Ústřední rada odborů stanoví podle § 2 zákona č. 144/1946 Sb., o jednotné odborové organizaci, a článku 64 stanov Revolučního odborového hnutí, že

- a) ústřední výbory odborových svazů mají od 1. ledna 1957 právní subjektivitu,
- b) Pokladny vzájemné pomoci zřízené při závodních výborech, po případě při jiných orgánech odborových svazů, mají právní subjektivitu ode dne jejich registrace u příslušného vyššího orgánu odborového svazu.

Právní subjektivita závodních výborů odborových svazů zůstává nedotčena.

Předseda Ústřední rady odborů:

Zupka v. r.

Z krajského národního výboru v Karlových Varech.

Územní změny.

Krajský národní výbor v Karlových Varech usnesením ze dne 8. prosince 1956 podle § 4 odst. 2 zákona č. 13/1954 Sb., o národních výborech, odloučil s účinností od 1. ledna 1957 od osady Rusov v obci Chlum Svaté Maří, okres Sokolov, domy čp. 3, 5, 115 a 124 s přilehlým katastrálním územím a přičlenil je k obci Bukovany, bez vlastního názvu.

Vedoucí odboru:

Kincl v. r.

*) Původní oprávnění, jehož platnost skončila dnem 31. prosince 1956, bylo uveřejněno v částce 34 Úředního listu z roku 1955.

Sbírka zákonů republiky Československé.

Dne 23. prosince 1956 byla vydána 32. částka obsahující:

pod č.: 60. Zákonné opatření, jímž se mění některé předpisy o platových poměrech státních zaměstnanců a o působnosti ministrů a ústředních úřadů při provádění státní mzdové politiky. — 61. Zákonné opatření o těžbě rašelin. — 62. Vyhláška o úplném znění vládního nařízení č. 17/1954 Sb., o platových poměrech zaměstnanců státního aparátu.

Cena Kčs 1,50.

*

Dne 23. prosince 1956 byla vydána 33. částka obsahující:

pod č.: 63. Z á k o n, kterým se mění a doplňuje trestní zákon č. 86/1950 Sb. — 64. Z á k o n o trestním řízení soudním (trestní řád).

Cena Kčs 7,—.

*

Dne 23. prosince 1956 byla vydána 34. částka obsahující:

pod č.: 65. Z á k o n o prokuratuře. — 66. Z á k o n, kterým se mění a doplňuje zákon o organizaci soudů.

Cena Kčs 1,50.

*

Dne 27. prosince 1956 byla vydána 35. částka obsahující:

pod č.: 67. Z á k o n o hospodaření s byty.

Cena Kčs 1,80.

*

Dne 28. prosince 1956 byla vydána 36. částka obsahující:

pod č.: 68. Z á k o n o organizaci tělesné výchovy, — 69. Z á k o n, kterým se mění a doplňují ustanovení některých zákonů o daních placených obyvatelstvem.

Cena 50 haléřů.

Objednávky vyřizuje administrace Sbírky zákonů, Praha, Malá Strana, Tržiště 9. Telefon 493-41 až 49, Účet Státní banky československé 149-5320.